

Z přátelských kruhů.

Z GLENNVILLE, Minn., 13. února 1912. — Ctěná redakce! Musím zde napsat několik řádků z našeho okolí, aby se snad čtenáři t. l. nedomnívali, že jsme zde zmrzli. Ostatně by to nebyl žádný div — neboť klesla-li teplota na 40 stupňů pod nulou, tu se již raději sedí u teplých kamen a i ta chvíle jest dlouhá. A tu mnozí připadli na myšlenku, že by měla být též nějaká zábava a hned také počal telefon vykonávat svoji povinnost. Byli jsme ozváni na "party" na den 1. února, bychom překvapili p. E. Brabce, ježto na ten den připadaly jeho narozeniny. Já však právě den před tím obdržel jsem dopis od Hlavní Úřadovny ČSDPJ., bych se dostavil do schůzky dne 1. února. Já se tolik na ty "party" těšil a oni mně to tak zkazí. Než povinnost jest povinnost a tak vyšel jsem se na cestu do St. Paul, abych konal svou povinnost vůči naší Jednotě, kterou jsem na sebe přijal. Na milou pak party poslal jsem moji druhou svátost se svými, a jak jsem se později dověděl, bavili se tam znamenitě, což jim z plna srdce přeji. A že se to všem líbilo, toho důkazem jest, že byla ihned svolána jiná "party" na den 10. února. A téhož ráno jsem se i já po úmluvě s následujícími sousedy: Jirsovi, Brabcovi, Moučovi, Královi, dále Šamán, John Belšan, p. Jos. Nerad a dcera, p. Kovářková a dítka, p. Anton Plevka, sl. Fannie Rajman, p. Alois Šrédli, slečny Šrédlové, p. Ant. Belšan a Vác. Kříž. Pan Kříž přivezl si sebou tahačí harmoniku a vesele na ni hrál a hru doprovázel zpěvem. Málem bych byl opomněl uvést zde ještě další účastníky, a sice Fred Cipru s manželkou a naši maličkost. V umluvený den sjeli jsme se v 8 hodin večer v Myrtle, načež všichni jsoouce vyzbrojeni zákuskými a tím pitivými (měli jsme ho 4 soudky) vydali jsme se k domu p. Jos. Baleje a jak náleží ho překvapili. Pan Balej se divil, co prý to má vše znamenat, co že tam všichni chceme a že se asi něco stalo. Řekli jsme mu: "Nic se nestalo! Jen proto, že Vás máme rádi, překvapili jsme Vás a chceme se s Vámi trochu pobavit." — "Nu, když je to takové, tak jen dá," odvětil pan Balej a my všichni hrnuli jsme se do stavení. Pak nastalo blahopřání a odbyty byly obvyklé "partové" obřady, načež se rozproudila volná zábava. Šel musel stranou, za znení hudby p. Kříže mladá chasa se dala do tance, kdežto my starší hleděli jsme si více té skleničky s pení-lym. Po půlnoci nám naše spanilomyslné společnosti podávaly chutné zákusky, aby se nám to prý lépe pilo — a my pilí už tak dost. Zábava potrvála nerušená až do 4 hodin ráno. Na to jsme se rozloučili srdečně s rodinou Balejovou a rozjížděli jsme se do svých domovů s přáním, by se zase co nejdříve uspořádalo nějaké překvapeníčko. — Pan Václav Křikava koupil piknoevného hřebce od jedné firmy z Lincoln, Nebr. Jest to krásný kůň, jakého jsme zde již tuze potrádali. Pojří panu Křikavovi dobrý úspěch v jeho podnikání. — Soud s oněmi přemany, již otárouli Dra. J. P. Freemany v Glennville, Minn., dne 10. dubna 1911 blíž se ku svému zakončení a výsledek bude nejspíše přízniv obžalovaným. Přistě o tom posílám další zprávu. S úctou K. Furfár.

Z ELMIRA, N. Y., 12. února 1912. — Ctěná redakce! Odpustte, že jsem opomněl předplatit na "Pokrok" a "Venkov" — příložením naleznete poštovní poukázku na \$2.50. — Uznávám, že jest dobře pro krajanů, když obdrží o krajaních informacích tak nestranné. Chci též krajanům něco sdělit ze svých zkušeností, jež jsem nabyl v jiných státech, neb i já sám hnořím jsem ten ráj na zemi. Článek náš byl jsem na cestě. Viděl jsem pozemky zavodňované, ale mně se tam nelíbilo to lepšívá bláta a pak nebezpečí před úvozem, neb nedá tak hrabe, by vyčistila dlouhý čas. Z New Mexico jsem jel do Texasu. Pohřebí Mexického zájmu jest obšírný. Z Texasu jsem jel do Mississippi,

ale tamní bažiny nejsou pro bělocha. Jel jsem tedy dále do Alabamy. To byla ještě ta nejlepší krajina, kterou jsem na cestě své našel, ale bez humusu. Zdržev se tam čtyři týdny, jel jsem do Floridy, mysle, že tam najdu, co hledám, ale zklamal jsem se, neb to, co jmenují "zelezná pozemky", je vlastně jako rašelina. Záhonky mají tam upravené do šířky asi dvě a půl stopy a mezi záhonky jsou strouhy. Ty v letní době naplní vodou, aby slunce vše nespálilo. Tam, kde pěstují "grapefruit" a pomoranče, je samý jen písek a stromy musí hnojit umělým hnojivem, tak že když se spočte všechno vydání, zbudou pěstíteli z celé úrody pomorančů neb jahod jen velmi málo. Když jsem si prohlédl několik okresů a viděl tu vyevalovanou Floridu, kde ani voda za mnoho nestojí, v pravé její podobě, jel jsem po dvou týdnech zpět do Alabamy, kde jest alespoň dobrá voda, které se může člověk napít i z potoka. — Ceny pozemků v velkých rozlohách, tak pro celou osadu, jsou levné. Ve Franklin okresu, v severozápadní části Floridy, bylo mně nabízeno 35,000 akřků pro \$3.25 akr. V severozápadní části Alabamy bylo mně nabízeno 26,000 akřků. Jedna společnost tam postavila asi 20 domů, kostel a nádraží, což vše patří k tomu pozemku, za \$80,000. Byla to láce, neb je to nejlepší a nejlačnější pozemek, který jsem na svém vandru viděl. Konečně po dlouhém hledání ráje jsem uznal, že ten ráj jest vlastně tam, kde jest člověk spokojen. Byl jsem mnoho let ve státu New York a proto jsem spakoval své věci a jel zpět na sever, kde jsem ztrávil mnoho let. Teď jsem se usadil v krajině, kde sice nerostou pomoranče, ale za to dobrá jablka, která se zasílají i do Evropy, švestky, víno, tabák a vůbec vše to, co ve zdejším pásmu roste. Proč by tudíž měl člověk usadit se v pustině mezi pařezy a vzdělávat půdu a sázet ovocné stromy a čekat několik let, než přinesou užitek, když ve státu New York koupí vše již hotové a pěkné stavby k tomu za cenu o málo vyšší, než lidé platí na jihu za pozemky divoké a k tomu bydlím ve státu, kde jest oběd a pokročilejší civilizace — jich je daleko za severem. Agenti slibují, že se na jihu vypěstují dvě i tři úrody. Slyšel jsem, jak agent ujišťoval lidi z Chicaga, že v Alabamě vyroste dvě úrody jablek a já jsem tam ani jablko neviděl, ať prošel jsem hezký kus i pěšky. Také jsem byl svědkem, jak jeden druhému nabízel furu okurek, ale došlo se mu odpovědi: "Mám jich plný železniční vůz, jdi a vem si je, možná, že už budou shnilé." Takovou cenu má úroda na jihu. Dráhy tam vládnu a proto jest jim utiskován. Je to vidět na farmách. Vše zdálo se mi býti tak chudé — jak stavby tak i dobytek a zařízení. To je důkaz, že mají farmáři malý příjem. Ve Floridě jest 240 pozemkových společností, proto se teď tolik oblažuje a lidé se tam lákají, poněvadž měšťáci, kteří se nejsnaději chytají. Mohl bych o tom napsat mnohem více, jak na př. měšťáci přijeli na jih a usadili se tam, mysle, že za jeden rok zbohatnou. Jisto však jest, že hrozně byli zklamáni. To jsem se rozpovídal, co? Tím však jest vinen článek, v němž popisována byla Florida. Proč mi odpustíte a bude-li si redakce přát, povím vám ještě několik dobrodružství z jihu. S pozdravem ct. vydavatelstvu a čtenářům "Pokroku" a "Venkova" jsem v úctě John Pitterman.

Z MONTOMERY, Minn., 8. února 1912. — Ctěná vydavatelstvo "Pokroku". Předně vás žádám za odpustění, že jsem psal ve "Vesmíru" proti vám. Víte dobře, že láska jest slepá a tu jsem choval k panu Iškovy i k "Vesmíru", dokud jsem se nepřesvědčil, že pan Iška mou věrnost pohrdá. Teprve teď vidím, že jste pana Iška znal lépe než já — a proto doufám, že neodpřete místa to-muote vysvětlit ve vašem časopisu. Chci čtenářům vysvětlit, co soudím o dopise, který pan Iška oveslil ve svém "Vesmíru". Co jest ještě není dopis ten a tak, jak by měl býti postaven od zábratku až do konce, není též. Pan Iška

ho míchá i do soukromých dopisů. A proč? To ví on sám, ale já také. Jen to je mi divné, že nemohu najít tu větu, která mu nahnalá tolik strachu — že nás totiž bude p. Geringer žalovat — tu větu najít ne a nel Co se moje stará už naplakala, co že prý bude sama u toho jezera dělat, až mě do té šatly zavrou. Já ji měl co utišit. Říkal jsem jí: "Nic se neboj, stará, já se tam nebudu mít zle. Budu tam s panem Iškou a vše, pánům dávají v šatlavě "padding" fajn, a tu to, co zbudě p. Iškovy, on mi dá." — "Jo, jen kdyby nebyl už tak starý! Což, kdyby jsi se tam rozstala?" — "Nic se neboj, mámo, i o to je postaráno, i kdyby třebaš přišla ta zubatá. Jen žádný strach! Vš, pan Iška zná už dva Páměčky a dobrá známost dělá moc. A já budu dříve v nebi, než nastane to poetické novinářství." S tím jsem ji přece poněkud utišil. "A ke všemu tomu ještě ušetřime na výměnku, když nebudu doma jist," doložil jsem. Víte, draží čtenáři, já vždycky, jak se říká, hledím na vzdání kola — a zatím mi skláplo. Pan Iška nejspíše tu kriminální větu ztratil a pan Geringer je v koncích! Jo, doktor je doktor! A tu by končil význam mého dopisu. Ani to neupírám, že jsem žádal ve dvou větech opravu, ale pan Iška si udelal právo, jak je vidět, na opravu v celém dopisu, když se k sobě přirovnává. A to jsem řekl hned, jakmile dopis přišel, což mhu dokázat po dlouhém hledání ráje jsem uznal, že ten ráj jest vlastně tam, kde jest člověk spokojen. Byl jsem mnoho let ve státu New York a proto jsem spakoval své věci a jel zpět na sever, kde jsem ztrávil mnoho let. Teď jsem se usadil v krajině, kde sice nerostou pomoranče, ale za to dobrá jablka, která se zasílají i do Evropy, švestky, víno, tabák a vůbec vše to, co ve zdejším pásmu roste. Proč by tudíž měl člověk usadit se v pustině mezi pařezy a vzdělávat půdu a sázet ovocné stromy a čekat několik let, než přinesou užitek, když ve státu New York koupí vše již hotové a pěkné stavby k tomu za cenu o málo vyšší, než lidé platí na jihu za pozemky divoké a k tomu bydlím ve státu, kde jest oběd a pokročilejší civilizace — jich je daleko za severem. Agenti slibují, že se na jihu vypěstují dvě i tři úrody. Slyšel jsem, jak agent ujišťoval lidi z Chicaga, že v Alabamě vyroste dvě úrody jablek a já jsem tam ani jablko neviděl, ať prošel jsem hezký kus i pěšky. Také jsem byl svědkem, jak jeden druhému nabízel furu okurek, ale došlo se mu odpovědi: "Mám jich plný železniční vůz, jdi a vem si je, možná, že už budou shnilé." Takovou cenu má úroda na jihu. Dráhy tam vládnu a proto jest jim utiskován. Je to vidět na farmách. Vše zdálo se mi býti tak chudé — jak stavby tak i dobytek a zařízení. To je důkaz, že mají farmáři malý příjem. Ve Floridě jest 240 pozemkových společností, proto se teď tolik oblažuje a lidé se tam lákají, poněvadž měšťáci, kteří se nejsnaději chytají. Mohl bych o tom napsat mnohem více, jak na př. měšťáci přijeli na jih a usadili se tam, mysle, že za jeden rok zbohatnou. Jisto však jest, že hrozně byli zklamáni. To jsem se rozpovídal, co? Tím však jest vinen článek, v němž popisována byla Florida. Proč mi odpustíte a bude-li si redakce přát, povím vám ještě několik dobrodružství z jihu. S pozdravem ct. vydavatelstvu a čtenářům "Pokroku" a "Venkova" jsem v úctě John Pitterman.

oni si svatě udělají a my si je musíme od nich dlužit. Váichni ty naše národní mučedlníky tolik chválí, ale někdo je ve skutečnosti nechce napodobit, ani Husa a ani Havlíčka. A tu mi napadlo, co by asi Havlíček řekl, kdyby viděl dnešní ty politikáře a učitele lidu. Tu jsem ty veršky složil, snad mi je i tlumočil. Koho se to netýká, toho to nemusí bolet. Také se tam povídá, že jsem chválil ale všechno má svůj háček. Když ale všechno má svůj háček. Když jsem chodil ještě do kostela, měl kněz mnohdy příkladné kázání, ale on sám dle příkladu se neřídil. Ano, slova pohnou, avšak příklady táhnou, jestliže ten, kdo je dává, také se dle nich řídí, jinak slova zůstanou pouhou mrtvou literou. A proto, pane, jestli vás ta píseň tak zajímá, dejte si ji za rámeček i s těmi důtkami, nechází k tomu již nic jiného, než pouze přispát dle: Pýcha předchází pád! Tak vám, pane Iško, pěkně děkuji, že jste mě soukromé dopisy tak pečlivě ušehoval. Než na jeden jste přece jen zapomněl a ten byl: Žádal jsem vás, abyste pro mne "Vesmír" zastavil. Ten tu nebylo vidět. Jak jste tehdy ehybil! Tomhle jsme se mohli vyhnout oba. Jest se vás musím zeptat, zdali jste četl v "Amerikánu" ze dne 5. února pojednání o těch vašich háčkách, v němž p. Buřata uvádí, že všech těch novinářských háček jest vinen výsám. Jsem už přes třicet roků jednatelem p. Geringera, zrovna tak jsem pro něj pracoval, jak v dopise onom stojí, což ani p. Geringer nebude uprát — a já mu to ani dnes nevyžítám. Byla to má dobrá vůle, že jsem to konal a jinému do toho není docela nic. Ale nemysli si, milý čtenáři, když tak dlouho jsem s p. Geringerem, že jsem skákal, jak on mi psikal. To byste byli na omylu. Já p. Geringerovi neustoupil v našich rozepích nikdy, byl-li jsem jist, že mám pravdu. Kdo ku všemu jen kývá a před každým šosákem hřebt šybbá, nemůže se chlubit, že jest občan svobodné země a ani svobodě nic neprospěje, ten je svobodě jen na škodu. A to jest asi vše, co mhu dnes psát proti dopisům, jež p. Iška uveřejnil. A vy, čtenáři, soudte, jak uznáte. Mysleval jsem, že jsou fanatici jen ve straně katolické, ale teď jsem se přesvědčil, že jest jich mezi svobodářů zrovna tolik a snad ještě více. U osady četli, abych odnesl špinu za jiného, to ale chtěli jen fanatici, neb rozumný katolík není toho schop, a teď zase chci fanatici svobodomyslní, bych odnesl to, co zavinil pan Iška. Ale já jim to odpouštím, neb nevědí, co číní. Jsem si vědom, že jsem občan svobodné země a osvojený svobodář a tudíž před žádným šosákem svůj hřebt obhát nebudu. Tento jest můj poslední dopis v této debatě. Ať si pan Iška píše co chce, lid rozumný sám ho odsoudí. Váš starý Frant. Žižka.

Z ROSSVILLE, Kans., 13. února 1912. — Ctěná redakce! Musím dát opět nějakou zprávu o nás, aby se nezdálo, že jsme zde při té velké zimě na zmrtznuli. Aby se tak nestalo, o to se pilně staráme a zvláště naše žensky. Jak je všem známo, jest letos přestupný rok a tu se ženské číní, aby ty, které ještě nejsou pod špeem, dostaly se tam, a vdané zase, aby si užívaly dobré oči u tanečnic, pořádající zde taneční zábavu za zábavou. A tak při 20 stupňech pod nulou, jako jsme zde měli, jest se z nás leže, jak nám je horko. Teď ale jest již tepleji, tak že může být dobytek v kornovistích. Lidé si letos nadělali hodně krmliva a některým až zbudě. Farmaři stále vozí kornu do města: platí 60c buši. Pan Josef Barta z východní polovice Kansasu byl zde na prohlídce pozemků. Líbilo se mu zde a divil se, že jsme zde měli kornu, kdežto na jejich straně musí ji farmaři kupovat. Zamboval se mu zde jeden kus pozemku o 320 akřcích, \$80 akr. Koupil-li, neví. Byl hostem p. Fr. Kozáka. Teď ale byl p. Josef Dunaj, jednatelem p. Jana Friče, který jezdí po českých osadách a vystavuje národní a pomětihodné bustovy a přednášky a světelně-osté obrázky. Nebude z toho asi nic, poněvadž pan Frič používá elektrického světla a my ho zde ne-

Všechny prsní nemoce
a bolesti způsobené neustálým kašlem, sípáním a křeháním se zmírňují starodávným léčivým prostředkem
Dr. Augusta Koeniga
Hamburským
prsním thé
(Hamburg Breat Tea)
Zmírňují okamžitě zánět a zažene kašel nebo nachlazení a pomáhá při vyzáření chřebků a šlehmů. Neobahuje žádného uspávacího prostředku. Jen v původních obalech — Cena 25c.
Vystraha—Hleďte, aby hotější ochranná známka byla na každém balíčku a budete jisti vyléčením. Ve všech lékárnách, nebo přímo u
St. Jacobs Oil, Ltd., Baltimore, Md.

máme. Jest nám líto, neb by se každý zajisté dostavil, aby spatřil něco ze své milé staré vlasti. — Pan Tom Černý měl zde kupece na farmu, ale neprodal a myslím, že připravoval se na zavodňování. Letos máme dostat vodu do kanálu o jeden měsíc dříve, poněvadž lonského roku voda byla puštěna dlouho. Obilí bylo již pěkně zele- né, přišla soucha a větry a tu některým sousedům vítr obilí vyfoukal. Protož letos bych byl sousedům tu radou, aby nezavodňovali brzo, jestli nebudou muset, neb po jaru jsou chladné noci a voda je též studená, tak že k velkému prospěchu není, leda by bylo teplo a sucho. Tady na zavodňovaných pozemcích máme tu výhodu, že nemusíme se modlit za dešť, ale za to proklínáme vládního zřizence, když nám nedá vody co chceme. Tolik pozdravím z Malina. Karel Vavříčka.
Poz. vydavatelstva: — Pan Vavříčka jest nyní oprávněným zástupcem našich listů v Malině a v celém okrese Klamath. Krajané, kteří si přejí obdržeti listy, jež všimají si jejich osady, udalostí tam se sběhnuvších a potřeb far-merstva na zavodňovaných pozemcích, měli by bez odkladu předplatit si na naše listy u pana Vavříčka — a hlavně "Venkov" by měl býti čten na každé farmě v Malině.

Musíte ovšem do Californie,

chcete-li opravdu příjemný šťastný domov. Ale snad nevíte, že nejlepší půda v tom státu je kolem překrásného města Chico, a je sotva za polovic, co ve farmářských státech východní h. — Píšte o podrobnosti:

V. PULEC,
Box 874, Chico, California.
Office Broadway, Annie Bidwell Orchard Co.

Krásné čtení zdarma!

Píšte o účazkové čítala a sedlity hned! Lidové knihkupectví a zastlatelství návod 21-1r

SLAVIA
358 E. 72. St. NEW YORK.
Jednatel pro české osady přijímá.

Z Čech Březová borská thé proti nachlazení a kašlem \$1.10.
Dra. Rosy Život. balzám 75c. Bary, olivo, olej, sklo, štětce, atd.
České pohlednice.
Přešlá přilpava receptů českých i amerických.

Česká pošta. 16 a William ul.

Chcete dobré a levné zboží?

Užijte zkonku s následující nabídkou, již činíme na tento měsíc, 5 liber velmi chutných pražských salámů obdrtě salama, když si od nás koupíte 2 gallony Bohemian Style Whisky po \$2.25 gallon, což 366 dukromady \$4.50. Nechte-li kofalku, můžete šládat 5 gallonů Kalif. Port Vixa za tu samou cenu. Salám jest od Boh. Háka. Když se zbláh nehodí, můžete jej bez všeho vrátit. 29-3c

RIHA SUPPLY CO.
2102 So. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Česká bylinná a kofin-ková masť.

Hojí čerstvé a zastaralé rány, otravu krve, rheumatism, líže, oční neduhy, zlatoú žlu atd.

Krabička stojí 50c., poštou 55c.
K dostání u jednatele a vyrábí teky. 18.3m

Mrs. Rosie Krotschmer,
3021 So. 10. St., Omaha, Neb.